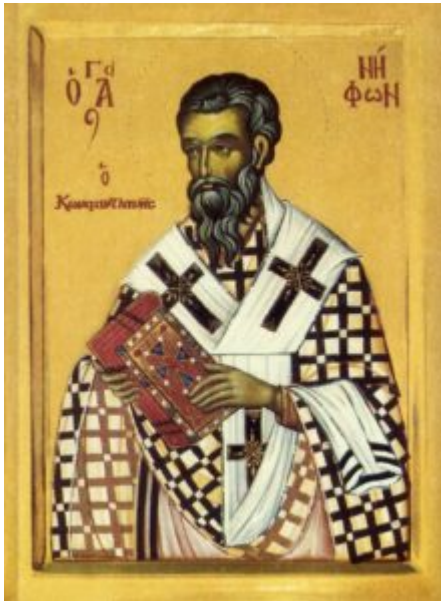

Παράκληση εἰς τὸν Ὅσιον Νήφωνα Επίσκοπον Κωνσταντιανῆς

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσον μοί τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς μετανοίας τόν θερμόν ὑποφήτην, καί νηπτικῆς διαγωγῆς τόν ἐργάτην, ἐν
ἐπισκόποις ἄριστον καί μέγαν ἀσκητήν, Νήφωνα προβάλλομεν, πρός σε Κύριε
πρέσβυν, ὅπως ἀμαρτήματα, τά ἡμῶν ἐξαλείψης, καί ἐγκαινίσεις Πνεῦμα σου
εὐθεῖς, εἰς ἀρραβῶνα, καί μέθεξιν δόξης σου.

Δόξα. Καί νύν. Θεοτόκιον.

Οὐ σιωπήσωμεν πότε Θεοτόκε, τάς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμή γάρ
Σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοῦς γάρ
δούλους σώζεις αἰεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς
ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ
γινώσκω καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιον μου ἐστι διά παντός. Σοί μόνῳ ἤμαρτον καί
τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσας μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί
εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπον
Σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μή
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ
ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσιν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Σου μόσχους.

μεθ' ὃν ὁ κανὼν, οὗ ἡ ακροστοιχίς:

Μετάνοιαν, Νήφων, δίδου ἡμῖν εὐχαῖς σου. Ἀθανάσιος

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ' δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μετάνοιαν δίδου Νήφων ἡμῖν, εὐχαῖς σου ἀγίαις, καὶ γνησίαν ἐπιστροφὴν, πρὸς θεῖον Δεσπότην καὶ Πατέρα, ὡσπερ καὶ σύ ολοψύχως ἐπέστρεψας.

Ἐχθρός ὁ παμπόνηρος προβολαῖς, αἰεὶ τὴν καρδίαν, πάτερ θεῖε μου ἀπαιτῆ, διό σοι προσφεύγων ἀνακράζω, ταῖς ἱκεσίαις σου τοῦτον κατάργησον.

Τόν πλοῦτον ἐσκόρπισα ἀμελῶς, ψυχῆς μου ὦ Πάτερ, καὶ πτωχεύω ἐξ ἀρετῶν, διό μετανοία ἐπιστρέψαι, πρὸς τόν Δεσπότην με πάλιν ἀξίωσον,

Θεοτοκίον

Ἀγνεῖα ψυχῆς σου Μῆτερ σεμνῆ, ἐγένου δοχεῖον, τῆς Θεότητος καὶ Υἱόν, ἔτεκες ἀγνεῖας τόν προστάτην, ὦ παραστήσαις ἀγνόν με πρεσβεΐαις σου.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικητῆς ἀναδειχθῆς, κατὰ παθῶν τίμιος, Νήφων μετ' ἀγῶνας μυρίους, λαβῶν ἀπάθειαν, εὐχὴν καὶ νῆψιν τε, ἀσκήσας πάτερ ἐμπόνως, ὅθεν ἱκετεύω σε, παθῶν με ὕψωσον.

Ὅτε πνεῦμα δειλίας, τὴν σὴν ψυχὴν εἴληφε, τότε ἡ Ἁγία παρθένος, Νήφων ἐστήριξεν, ἰλαρῶ βλέμματι, ὦ κάμε ἴδοι ἐπεύχου, καὶ καταδίωξαι μου δειλίαν ἄτολμον.

Ἱερός Πρωτομάρτυς, ἐταστικῶς ἤλεγξεν, ὅτε παρεδόθης τῇ ὕβρει, σε Νήφων ὄσιε, διό αἰτοῦμαι σε, ὕβρεως πάσης καθάραι, λογισμὸν καὶ στόμα μου, εἰς Θεοῦ αἴνεσιν.

Θεοτοκίον

Ἀχωρήτου ἡ χώρα, χωρητικὸν ποιήσον, μόνον τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, νοῦν μου

τόν ἄστατον, αποδιώκουσα, τους νοερούς ὁδοστάτας, τούς καταληστεύοντας, πᾶσαν μου ὑπαρξιν.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου πάτερ θεῖε, καί προστάτης γενοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀπάθειαν, χαριζόμενος ταῖς εὐχαῖς σου.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β. Πρεσβεία θερμῆ.

Ἐκ πείρας μαθῶν, πταισμάτων τό ἔμπικρον, καί θείας ζωῆς, γλυκύτητα Ἄγιε, τῶν μέν πρώτων φύλαξον πάτερ Νήφων πρεσβείαις σου, τῆς δε δευτέρας ἡμᾶς, ταχύ ἀξιώσον.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Νηπτικῆ ἔργασία σου, Πάτερ τά βαθέα ἔγνωσ τῆς Χάριτος, νήψειν ὅθεν καταξιώσον, πάντας αἰτουμένους ἰκεσίας σου.

Ναζωραίου ἡ δύναμις, φοβερά ὑπάρχει Νήφων τοῖς δαίμοσι, ἦν μοι ὄπλον ἀπροσμάχητον, δώρησαι παλαίοντι τρισόλβιε.

Ἡ τῆς κώρου ἀπόθεσις, γέγονε σοι πάτερ σαρκός ἀνάπαυσις, διό ἄγγελος μοι φάνηθι, ἐν καιρῷ πολέμου ἀπαθέστατε.

Θεοτοκίον.

Φαιδροτάτη παράκλησις, πέφυκεν ἡ κλῆσις σου Παναμώμητε, τοῖς ἐν πνεύματι παλαίοις, διά τήν ἀγάπην θεοῦ Τέκνου σου.

Ὡδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦλεσας ἐχθροῦ, τάς ἐνέδρας παμμακάριστε, διά νηστείας καί τῆς δίψης τε, καλῶ διδύμω, ὧ ὀπλίσαις οὐδενίαν μου.

Νοῦν τόν καθάρων, ὁ Σατάν ταραξαι θέλων σου, δι' ἀπιστίας Πάτερ ὤρμησεν, ἦν τοῦ πολέμου, μή τήν πείραν ἐπιτρέψης μοι.

Δύναμιν λαβῶν, τοῦ Κυρίου ἐποφθέντος σοι, χαράς ἐπλήσθης ἀγιώτατε, ἦν χάρισαι μοι ὡς ἐφόδιον ἰσόβιον.

Θεοτοκίον.

Ἰθῦνον Ἄγνη, τάς πορείας μου πρός Κύριον, ὅτι σαλεύομαι ὡς νήπιον, καί κινδυνεύω, ἐμπεσεῖν εἰς ἄδου πέταυρα.

Ὡδή στ. Τήν δέησιν ἐκχέω.

Δυσκόλως, στυλοβατούμεν Ἄγιε, ὡς ἐδείχθη σοι φρικτῆ ὄπτασία, ἀλλά Χριστοῦ, δυναμοῦντος καρδίαν, καί δωρουμένου πιστοῖς τήν διάκρισιν, πετάννυμεν ὡς ἀετοί, μεθ' ὧν τάξον κάμε τόν ταλαίπωρον.

Οὐαί μοι, τῷ ταπεινῷ ἐκράυγαζες, καί ἐλάμβανες ἰσχύν ἐκ Κυρίου, Νήφων σοφέ, ταπεινούμενος σφόδρα, καί ἐφελκύων Αὐτοῦ τήν ἐπίβλεψιν ἀξίωσον κάμε βοῶ, ταπεινοῦσθαι ἐξ ὅλης καρδίας μου.

Ἐπέρλαμπρος, κατησπάσθη Χάρις σε, ὡς τόν ἄσωτον πατήρ ἠγκαλίσθη, καί νοητῷ, θεῖος ἄγγελος μύρω, κατακενῶσας φιάλην κατέχριστε ῥανίδα δός οὖν ἐξ αὐτοῦ, καί ἡμῖν Νήφων οὔσιν ἔν πάθει.

Θεοτοκίον.

Ἡμάρτηκα, τῷ Θεῷ μου Δέσποινα, καί οὐ πάύομαι Αὐτῷ ἁμαρτάνειν σε δυσωπῷ, ὡς ἰσχύουσα πάντα, δῆσον τούς πόδας ψυχῆς τῆς ἀθλίας μου, καί κράτησον με τῆς φορᾶς, ὁδηγούσης εἰς ὄλεθρον Πάναγνε.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου Πάτερ θεῖε, καί προστάτης γενοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀπάθειαν, χαριτόμενος ταῖς εὐχαῖς σου.

Ἄχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ὡς παθῶν ἐκ τῆς πείρας κατέμαθες, πάτερ Νήφων πως δεῖ ἀναστρέφεσθαι, τούς ποθοῦντας, εὐρεῖν αἰώνιον ζωῆν, διό, δίδαξον ἡμᾶς, νήψεως τε καί εὐχῆς, τάς ὁδοῦς ἀγιώτατε ὅπως συγκεκραμένοι, Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ὀφθῶμεν οἴκοι τῷ Θεῷ, εὐωδίας καί χάριτος.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καί οἱ ὄσιοι σου αγαλλιάσονται.

Στιχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου(κεφ ε', 14-19)

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς Ἵμεῖς ἔστε τό φῶς τοῦ κόσμου οὐ δύναται

πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Ουδέ καίουσι λύχνον καί τιθέασιν αὐτόν ὑπό τόν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καί λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμπάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως εἰδῶσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μή νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τόν νόμον ἢ τούς προφήτας οὐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλά πληρῶσαι. Ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μή παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καί διδάξῃ οὕτω τούς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καί διδάξῃ, οὕτως μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ελεησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἐλεός σου....

Εἶτα τό Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλήν ἀποθέμενοι.

Πάσας τάς δυνάμεις σου, ψυχῆς ὑπέζευξας πάτερ, τῷ Χριστῷ ὡς πρότερον, ταύτας κατηχεύσας ἐν τοῖς πάθεσιν ἅς καί κατελάμπρυνας, δάκρυσι καί πόνοις, ἐκουσίῳ τρισμακάριστε, διό ἠξίωσαι, θείων δωρεῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, γενόμενος τοῖς πταίουσιν, ὡς κάμοι εὐέλπιστον στήριγμα Νήφων ἱεράρχα, μετάνοιαν καὶ ἦθος πενθικόν, δός τοῖς τιμῶσι τὴν μνήμην σου, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου....

Ὡδή ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μέχρις ἄδου τόν νοῦν σου, κατεβίβαζες Πάτερ αυτομεμφόμενος, ἰλάσθητι μοι λέγων, Δεσπότη ὡς τελώνης, ἀποτέμνων τὴν οἴσην, ἧς κεφαλὴν ἐξ' ἐμού, συντριψαί ἱκετεύω.

Ἱερῶς παρεστάναι, τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου αἰεὶ ἐδίδασκες, καί θεία κατανύξει, εὐχὰς ἀποδιδόναι, τούς πιστούς Νήφων ἔλεγες, ὅθεν εὐλόγει ἡμᾶς, Θεῷ εὐχεσθαι οὕτως.

Νοερῶς εἶδες Πάτερ, τήν παγκόσμιον κρίσιν καί σφόδρα ἔφριξας, διό παρακαλῶ σε, τήν μνήμην ταύτης ἔχειν, πρό ὀμμάτων μου χάρισαι, ἵνα ἐκφύγω τό πῦρ, γεένης τῆς ἀσβέστου.

Θεοτοκίον.

Ἐλαιον σου ὁ νήφων, ὡς ἀλέξιμα Μητερ δαιμόνων εὐρατο, διό παρακαλοῦμεν, ἐλαίω, πρεσβειῶν σου, τάς ψυχάς χρῖε πάντοτε, τῶν σεβομένων Ἄγνη, τήν θείαν σου λοχείαν.

Ἦδὴ ἡ . Τόν Βασιλέα.

Ἰπό τούς πόδας, τῶν ἀδελφῶν ἔχειν Πάτερ, ἐμαυτόν ἀξίωσον εὐχαῖς σου, ὅπως μοι σκηνώση, τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Χριστοῦ σημεῖον, ἀκαταμάχητον ἔχων, κατ'εχθρών ὧ Νήφων κατενίκας, ὧ με σημειώσας, διά παντός τοῦ βίου.

Αψηλαφήτως, τόν Ἰησοῦ ἐψηλάφεις, ἐξεσίαις σου ὧ Νήφων θεωρίαις, ὧν καταξιώσας, ἡμᾶς ὀφθαλμιῶντας.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτάτη, καί σωσικόσμω Θυσία, προσεγγίζεις με ἀξίωσον Παρθένε, καθαρά καρδία, ὡς εἶδε θεῖος Νήφων.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σταυρῶ σε καθ'εκάστην, Δέσποτα Χριστέ μου, ταῖς ἀμαρτίαις ἡλῶ ὁ ἀχάριστος, Νήφωνος ὅθεν πρεσβεῖαις, μή ἀπορρίψης με.

Σωφρόνισον με Πάτερ, καί ἀξίωσον με, πτεροῖς καινότητος βίου τήν θάλλασαν, διαπερᾶσαι καί φθάσαι, εἰς πόλιν ἄσειστον.

Οὐδέν ἀπέκρυψε σου , ὠνσερ θεῖε Νήφων, ὁ Ἰησοῦς ἐπαξίως ἠτοίμασεν, ἐν Βασιλεία τῆ ἄνω, ἧς με ἀξίωσον.

Ἰπόστρεψον ψυχή μου, διά μετανοίας, πρός τόν καλόν σου Πατέρα ὡς τάχιστα, ἔχεις γάρ θεῖον προστάτην, τόν μέγαν Νήφωνα.

Θεοτοκίον.

Ἀξίωσον Παρθένε, ἐν ἐσχάτη ὥρα, τῆ τοῦ θανάτου ἰδεῖν σου τό πρόσωπον, καί μετασχεῖν Βασιλείας, σύν θεῖω Νήφωνα.

Καί εὐθύς, τό.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Εἶτα τά παρόντα Μεγαλυνάρια,
Νήφωνα τόν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς, καί ἐν ἱεράρχαις, τόν φωστῆρα τόν θεαυγή,
ὕμνοις θεσπεσίοις τιμήσωμεν ὧς πρέπει, Χριστοῦ γάρ ὄντως πέλει, θεῖον εἰκόνημα.

Ἐθραυσάς δαιμόνων μύλας σοφῶς, διά μετανοίας, ἱεράρχα θαυματουργέ, καί Ἀγγέλων Νήφων, κατηύφρανας τά πλήθη, τῷ ἐξαισίῳ βίῳ, καί τῇ ἀσκήσει σου.

Πρέσβευε Κύριώ διά παντός, ἱεράρχα Νήφων, δοῦναι νῆψιν καί προσευχήν, τοῖς θαυμάζουσι σου, τήν θεῖαν πολιτείαν, καί ἐξαιτοῦσι Πάτερ, τήν μεσιτείαν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε τόν ποιμένα τόν καλόν, Νήφωνα τόν θεῖον λαβόντες, ὥσπερ ὑπόδειγμα, μετανοίας δράμωμεν καί ἐπιστρέψωμεν, πρὸς Χριστόν τόν φιλόανθρωπον αιτούντες τήν Χάριν, ἣν κατηναλώσαμεν ποικίλοις πταίσμασιν, ὅπως ἐνδυθέντες καί αὖθις, τῆς υἰοθεσίας χιτῶνα, αἰωνίαν εὐρωμεν ἀνάπαυσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δέησις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σε ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον με ὑπό τήν σκέπη σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Δίστιχον.

Νῆψιν εὐκτικὴν δός μοι ἐν μετανοίᾳ,

Νήφων ἀσκητά, ἐν ἐπισκόποις μέγα.